

TIT. XXXVII.

DE ABIGEIS¹.

1. Imp. Honor. et Arcad. AA. Pasiphilo.

Abacti animalis accusatio non solum cum inscriptionibus, sed etiam sine ea observatione proponitur. — Dat. 8 kal. Jan. *Mediolani*, OLYBRI et PROMOTO COSS. 595.

TIT. XXXVIII.

DE NILI¹ AGGERIBUS² NON RUMPENDIS.

1. Imp. Honor. et Theod. AA. Anthemio P. P.

Si quis posthac per Ægyptum intra duodecim cubitum, fluminis Nili ultra fluentia de propriis ac vetustis usibus, præter fas præterque morem antiquitatis, usurpaverit: flammis eo loco consumatur, in quo vetustatis reverentiam, et propemodum ipsius imperii appetierit securitatem, consocii et consortibus ejus, deportatione constringendis: sic ut nunquam supplicandi eis, vel recipiendi civitatem vel dignitatem vel substantiam licentia tribuatur. — Dat. 10 kal. octobr. *Constantinop.*, Honorio 8 Theod. 5 AA. COSS. 409.

TIT. XXXIX.

DE HIS QUI LATRONES VEL ALIIS CRIMINIBUS REOS OCCULTAVERINT¹.

1. Imp. Valent., Valens et Gratian. AAA. Simplicio vic.

Eos qui secum alieni criminis reos occultando, eum eamve sociarunt: par ipsos² et reos pena expectet: et latrones quisquis sciens susceperit, et eos offerre iudicibus supersederit, supplicio corporali, aut dispendio facultatum, pro qualitate personæ et iudicis æstimatione plectetur. — P. P. *Romæ*, 10 kal. april. *Gratiano A. 3* et *Equitio V. C.* COSS. 374.

2. Imp. Martianus A. Palladio P. P.

Si qui latrones, seu alii criminibus obnoxii in possessione degunt seu latitant: dominus possessionis si præsto est, aut procuratores si dominus abest, seu primates possessionis ultro eos offerant: aut si scientes hoc sponte non fecerint, conveniantur a civili officio, ut tradant provinciali iudicio eos qui requiruntur, sub examine iudicis arguendos, et penas post documenta congruas subituros. Si vero exhibere eos domini, vel procuratores aut primates possessionis distulerint: tunc ad detinendos eos [adito] rectore provincie omnia civilia dirigantur auxilia. Sin autem propter multitudinem forte eorum qui in prædio sunt, civile adminiculum sufficere non posse constiterit, et memorati audaces executoribus objecerint manus, vel alias parere distulerint: tunc iudex provincie memor periculi sui, a viro devoto tribuno, seu primatibus militum, qui in locis sunt, auxilium postulet: ut per militarem³ manum correpti accusati, sine damno atque læsione cujuslibet legibus offerantur, et convicti penas subeant competentes: non ignaro iudice, quod si adversus innocentem ob aliam causam præter latronum vel aliorum nocentium investigationem, militare auxilium postulaverit, aut dispendiis affici provinciales concesserit: commotione severissima (prout tua celsitudo iudicaverit) ferietur. Tribuni etiam sive primates numerorum [vel officiorum] qui in locis sunt, admoniti per literas iudicis, si adminiculum militaro præbere noluerint, aut si ab ipsis militibus damna provincialibus inflata fuerint: et damna et læsiones restituent, et acerrima condemnatione pro arbitrio virorum illustrium magistrorum militum ferientur. Domini etiam prædiorum, seu procuratores vel primates possessionum impunes non manebunt, si presentes et scientes ultro non obtulerint nocentes, vel admoniti eos exhibere distulerint: nam dominus quidem possessionis dominio privabitur: procurator vero seu primates perpetuo exilio subjacebunt. Ipsi quoque procuratori vel domino vel primatibus possessionis, si se ad comprimendam multitudinem rusticorum sufficere non posse firmaverint, et id provinciali iudicio palam fecerint: militare auxilium rector provincie a tribuno vel a primatibus numeri faciet dari, si civilia non posse sufficere perspexerit. Si vero post exhibitionem eorum, qui accu-

TIT. XXXVII. — 1. Lib. 47, D. 14.
TIT. XXXVIII. — 1. L. 1, § 5, D. de fluminib. — 2. L. 10, D. de extraord. crim.
TIT. XXXIX. — 1. Lib. 47, D. 16. — 2. L. 1, D. de receptat. — 3. L. 65, D. de rei vind. — L. 3, D. de vis. fat.
TIT. XL. — 1. Lib. 45, D. 17. — 2. L. 1, D. h. l.; N. 154, c. 5; l. 6, supr. de accusat. — L. 7, supr. de sent. ex periculo. — 3. L. 1, § 3; L. 4, D. h. l. — 4. Supr. comminat. epist.

santur, innocentes eos esse, et nihil criminis admisisse patuerit: accusatores penam quæ in calumniatores exercenda est, subire cogantur. Exemplo enim grave est sic latronem requirere, ut innocentibus periculum fiat. — Dat. 12 kal. Januar. *Constantinop.*, MARINIANO et ASCLEPIODOTO COSS. 425.

TIT. XL.

DE REQUIRENDIS¹ REIS.

1. Imp. Antoninus A. Rustico.

Cum absenti reo gravis crimina intentantur, sententia² festinari non solet, sed adnotari, ut requiratur: non utique ad penam, sed ut potestas ei sit purgandi se, si potuerit. Postquam vero requirendus factus intra annum redierit: si se crimine purgaverit, res arbitrio iudicis signatas recipiat. Sin vero intra id tempus reversus, post intimationem suam fuerit defunctus: etsi necdum se purgaverit, ad heredes proprios res transmittat. — Dat. *Fusco et Basso* COSS. 212.

2. Imp. Constantinus A. ad Januarium.

Quicumque ex eo die, quo reus fuerit in iudicio petitus, intra anni³ spatium noluerit adesse iudicio, res ejus fisco vindicentur. Etsi postea repertus, nocens fuerit deprehensus, severiori sententiæ subijgetur. Sed si argumentis evidentibus et probatione dilucida innocentiam suam purgaverit, nihilominus facultates ejus penes fisco remaneant. — Dat. id. Januar. *Constantino A. 5* et *Licinio CC.* COSS. 319.

3. Imp. Honor. et Theod. AA. Palladio P. P.

In pecuniariis causis edictum contra latitantem propositum, existimationem ejus non lædit. Criminalis vero programmatis⁴ tenor hanc tantum ferat de jure censuram, ut inter reos adnotati, non tantum patrimonium debeat transferre, sed et famæ existimationem lædere. — Dat. 7 kal. Jul. *Ravennæ*, *Eustachio et Agricola* COSS. 421.

TIT. XLI.

DE QUESTIONIBUS¹.

1. Imp. Severus et Antoninus AA. Antianæ.

Questionem² de servis contra dominos haberi non oportet: exceptis adulterii³ criminibus, item fraudati census⁴ accusationibus, et crimine majestatis⁵, quod ad salutem principis pertinet. In cæteris autem quantum ea, quæ servus contra dominum dixit, iudicari sententiæ formare non debeant, tamen si aliis quoque probationibus fides veritatis investigetur, præscriptionis invidia evanescit. In pecuniariis vero causis nec⁶ inopia probationum servos contra dominum interrogari posse manifestum est. — P. P. kal. Jan. *Fusco 2* et *Dextro* COSS. 197.

2. *Idem*, AA. et CC. Catulo.

Insoluitum est, et grave exemplo, audiri servos adversus tutores, vel matrem⁷ dominorum suorum: nisi tutelæ agatur. — Proposita tertio id. sept. *Chilonæ et Libone* COSS. 205.

3. Imp. Antoninus A.

Cum cognitionaliter audisset, dixit: Primum servi alieni interrogabuntur, si præstita fuerint ex tanto sceleris argumenta, ut videantur accedere ad verisimilia⁸ causæ crimina. Ipsa quoque mulier torquebitur. Neque enim ægre feret, si torqueatur, quæ venenis suis viscera hominis extinxit. — P. P. 7 kalend. april. *Sabino et Anulino* COSS. 217.

4. Pars ex rescripto imp. Antonin. A.

Sicuti⁹ convictis confessisque ad societatem¹⁰ subjacebunt eos, a quibus apprehensi, custoditive sunt, facile credi non oportet: ita si evidentibus rationibus post commissum communiter facinus, ad evitandam de se sententiam id fecisse fuerint probati, publicæ vindictæ non sunt subtrahendi. — P. P. 5 kal. april. *Sabino et Anulino* COSS. 217.

programm.

TIT. XLI. — 1. Lib. 48, D. 18. — 2. L. 1, § 26, D. h. l. — 3. L. 17, pr. D. cod. l. 8, § 6, supr. de repud. — 4. L. 1, § 20, D. h. l. — 5. L. 7, in fin.; L. 8, § 1, supr. ad leg. Jul. majest.; *adde* L. 7, § 3, D. cod. — 6. L. 6, in fin. infr. h. l. — 7. L. 10, § 2, D. cod. — 8. L. 8, § 3, infr. cod. — 9. *Adde* L. 1, § 26, D. cod. — 10. L. 37, in fin. supr. de liberali causa; L. ult. supr. de accus.

S

- de Sacrosanctis Ecclesiis. pag. 12. lib. 1. tit. 2.
de Salmato hospitibus non præstando. 750. * 12. 42.
de Satisfando. 188. * 2. 57.
de Secundis nuptiis. 295. * 5. 9.
de Seditiosis. 611. * 9. 30.
de Senatusconsultis. 75. * 1. 16.
de Scto Claudiano tollendo. 475. * 7. 24.
ad Sctum Macedonianum. 239. * 4. 28.
Orfitianum. 440. * 6. 37.
Tertullianum. 458. * 6. 56.
Trellianum. 428. * 6. 49.
Turpillianum. 620. * 9. 45.
Velleianum. 240. * 4. 29.
de Sententia, quæ sine certa quantitate. 494. * 7. 46.
de Sententiam passis. 626. * 9. 51.
Sententiam rescindi non posse. 496. * 7. 50.
de Sententiis adversus fisco. 632. * 10. 9.
et interlocutionibus. 492. * 7. 45.
ex periculo recitandis. 492. * 7. 44.
Præfectorum Prætorio. 490. * 7. 42.
quæ pro eo, quod interest. 494. * 7. 47.
de Sepulchro violato. 603. * 9. 19.
de Servis fugitivis. 363. * 6. 1.
Reipubl. manumittendis. 462. * 7. 9.
de Servitutibus et aqua. 196. * 3. 34.
de Servo pignori dato manumisso. 461. * 7. 8.
Si adversus creditorem. 147. * 2. 38.
creditorum præscriptio. 483. * 7. 36.
delictum. 146. * 2. 35.
donationem. 145. * 2. 30.
dotem. 146. * 2. 34.
fiscum. 147. * 2. 37.
libertatem. 145. * 2. 31.
rem judicatam. 145. * 2. 27.
solutionem. 146. * 2. 33.
transactionem. 146. * 2. 32.
venditionem. 144. * 2. 28.
venditionem pign. 144. * 2. 29.
usucapionem. 147. * 2. 36.
Si aliena res pignori data sit. 555. * 8. 16.
a non competente iudice. 495. * 7. 48.
antiquior creditor pignus. 540. * 8. 20.
certum petatur. 211. * 4. 2.
communis res pignori data sit. 540. * 8. 21.
contra jus vel utilitatem publ. 88. * 1. 22.
contra matris voluntatem. 344. * 5. 47.
curialis relicta civitate. 657. * 10. 37.
de momentanea possessione. 515. * 7. 69.
dos constante matrimonio. 521. * 8. 19.
ex falsis instrumentis. 801. * 7. 58.
ex pluribus Tutoribus. 341. * 5. 40.
in causa iudicati pignus. 541. * 8. 23.
in communi eademque causa. 145. * 2. 26.
in fraudem Patroni. 372. * 6. 5.
de Silentiariis et Decurion. 722. * 12. 16.
Si liberalitatis imperialis. 636. * 10. 14.
major factus alienation. 361. * 5. 74.
ratum habuerit. 151. * 2. 48.
de Stratoribus. 734. * 12. 25.

S

- de Sacrosanctis Ecclesiis. pag. 12. lib. 1. tit. 2.
 de Salgamo hospitibus non præstando. 750. * 12. 42.
 de Satisfacendo. 188. * 2. 57.
 de Secundis nuptiis. 295. * 8. 9.
 de Seditiosis. 611. * 9. 50.
 de Senatusconsultis. 75. * 1. 16.
 de SCto Claudio tollendo. 475. * 7. 24.
 ad SCtum Macedonianum. 259. * 4. 28.
 — Orfitianum. 440. * 6. 37.
 — Tertullianum. 458. * 6. 56.
 — Trebellianum. 428. * 6. 49.
 — Turpillianum. 620. * 9. 45.
 — Velleianum. 240. * 4. 59.
 de Sententiâ, quæ sine certa quantitate. 494. * 7. 46.
 de Sententiâ passis. 626. * 9. 51.
 Sententiâ rescindi non posse. 496. * 7. 50.
 de Sententiâ adversus fiscum. 632. * 10. 9.
 — et interlocutionibus. 492. * 7. 48.
 — ex periculo recitandis. 492. * 7. 44.
 — Praefectorum Praetorio. 490. * 7. 42.
 — quæ pro eo, quod interest. 494. * 7. 47.
 de Sepulchro violato. 602. * 9. 19.
 de Servis fugitivis. 565. * 6. 1.
 — Reipubl. manumittendis. 462. * 7. 9.
 de Servitutibus et aqua. 496. * 3. 34.
 de Servo pignori dato manumisso. 461. * 7. 8.
 Si adversus creditorem. 147. * 2. 38.
 — creditorem præscriptio. 485. * 7. 36.
 — delictum. 146. * 2. 53.
 — donationem. 145. * 2. 50.
 — dotem. 146. * 2. 34.
 — fiscum. 147. * 2. 37.
 — libertatem. 145. * 2. 51.
 — rem judicatam. 145. * 2. 27.
 — solutionem. 146. * 2. 53.
 — transactionem. 146. * 2. 32.
 — venditionem. 144. * 2. 28.
 — venditionem pign. 144. * 2. 29.
 — usucapionem. 147. * 2. 36.
 Si aliena res pignori data sit. 538. * 8. 16.
 — a non competente iudice. 495. * 7. 48.
 — antiquior creditor pignus. 540. * 8. 20.
 — certum petatur. 211. * 4. 2.
 — communis res pignori data sit. 540. * 8. 21.
 — contra jus vel utilitatem publ. 88. * 1. 23.
 — contra matris voluntatem. 344. * 5. 47.
 — curialis relicta civitate. 657. * 10. 37.
 — de momentanea possessione. 515. * 7. 69.
 — dos constante matrimonio. 521. * 8. 19.
 — ex falsis instrumentis. 501. * 7. 58.
 — ex pluribus Tutoribus. 341. * 5. 40.
 — in causa iudicati pignus. 541. * 8. 23.
 — in communi eademque causa. 145. * 2. 36.
 — in fraudem Patroni. 373. * 6. 5.
 de Silentiariis et Decurionibus. 722. * 12. 16.
 Si liberalitatis imperialis. 636. * 10. 14.
 — major factus alienation. 561. * 5. 74.
 — ratum habuerit. 151. * 2. 18.
 de Stratoribus. 754. * 12. 25.

5. Imp. ALEXANDER A. Respecto.

Nec si mors testatoris vindicanda est, questioni indiscrete subijciuntur hi, qui libertatem¹¹ supremo iudicio acceperunt. — P. P. 6 id. Mart. JULIAN. 2 et CRISPO CONSS. 225.

6. Imp. GORDIANUS A. Herodiano.

Pridem placuit, domestica servorum seu libertorum propriorum, vel maternorum interrogatione in causis ad dominos, vel patronos pertinentibus abstinendum esse: ut neque pro¹² his, neque adversus¹⁵ eos in capitalibus, vel pecuniariis¹⁴ questionibus veritatis vim obtinere possit, quod in confessionem ab eis fuerit deductum. — P. P. 7 id. Maji SABINO et VENUSTO CONSS. 244.

7. Imp. DIOCLET. et MAXIM. AA. Urbanæ.

Servos, qui proprii indubitate juris tui probabuntur, ad interrogationem nec offerente¹⁵ te produci sineremus: tantum abest, ut etiam invito te contra dominam vocem rumpere cogantur. — P. P. kalend. novembr. MAXIMO et AQUILINO CONSS. 286.

8. Idem, AA. ad Salustium præsidem.

Milites¹⁶ neque tormentis, neque plebeiorum penis in causis criminum subijungi concedimus, etiamsi non emeritis stipendiis suis videantur esse dimissi: exceptis his, qui scilicet ignominiose sunt soluti: quod et in filiis militum et veteranorum servabitur. — § 1. Oportet autem iudices nec in his criminibus, quæ publicorum iudiciorum sunt, ad investigationem veritatis a tormentis¹⁷ initium¹⁷ sumere: sed argumentis¹⁸ primum verisimilibus¹⁹ probabilibusque uti. Et si his veluti certis indicibus²⁰ ducti, investigandæ veritatis gratia ad tormenta putaverint esse veniendum: tunc id demum facere debebunt, si personarum conditio patiatur. Hac enim ratione etiam universi provinciales nostri fructum ingenitæ nobis benevolentia consequentur. — P. P. sine die et cons.

9. Idem, AA. et CC. ad Charissimum præsidem Syriae.

Super statu ingenuitatis per omnia interrogationum et questionum vestigia²¹ decurrendum est: ne alienæ forte sordidæ stirpes splendidis et ingenuis natalibus audeant subrogari: vel propria ac debita, per compositam questionem, quibus competit, successio denegetur. — Dat. 6 id. Maji. Emissa ipsis 4 et 3 AA. CONSS. 290.

10. Idem, AA. et CC. Ptolemæo.

Cum testamentum falsum esse proponas: ad illuminandam veritatem servos hereditarios²² (etsi libertas eis ab eo, qui se hæredem esse adfirmet, præstita est) etiam per tormenta interrogari, constitutionibus principum est permissum. — P. P. 6 kal. septemb. ipsis 4 et 3 AA. CONSS. 290.

11. Idem, AA. et CC. Boetho.

Divo Marco placuit, eminentissimorum²³ quidem, necnon etiam perfectissimorum virorum usque ad pronepotes²⁴ liberos, plebeiorum penis, vel questionibus non subijci: si tamen propriis gradus liberos, per quos id privilegium ad ulteriorem gradum transgreditur, nulla violati pudoris macula adspersit. In decurionibus²⁵ autem et filiis²⁶ eorum hoc observari vir prudentissimus Domitius Ulpianus in publicarum disceptationum libris ad perennem scientiam et memoriam refert. — P. P. 3 kal. decemb. ipsis 4 et 3 AA. CONSS. 290.

12. Idem, AA. et CC. Aspro.

Quoties de dominio mancipiorum tractatur, si aliis probationibus veritas illuminari non possit: de se²⁷ ipsa esse cum tormentis interroganda, juris auctores probant. — P. P. 3 id. Maji SIMMII, TIBERIANO et DIONE CONSS. 291.

13. Idem, AA. et CC. Philippæ.

Hoc, quod placet, si de hereditate quærat, hereditarios²⁸ servos interrogari, tibi optulari non potest. Ubi enim de dominio incertum est, ad quem hereditas pertineat: merito per interrogationem hereditarii servi ad veritatis indaginem pervenitur. Tu autem adseverando servum communem esse, non dubitas portionem ad eum pertinere, contra quem interrogari eum cupis. Quæ res questionem haberi ab eo non permittit: cum nec communis²⁹ servus adversus dominum communem, qui non oc-

11. L. 19. D. h. t. 1. § 5. D. de SC. Silan. — 12. L. 7. infr. h. t. — 13. L. 1. § 5. D. eod. — 14. L. 1. in fin. supr. eod. — 15. L. 6. supr. L. 18. § 7. D. eod. — 16. L. 11. infr. eod. — 17. § 11. D. de pen. — 17. L. 1. pr. D. h. t. — 18. L. 1. § 1. L. 18. § 2. D. eod. — 19. L. 3. supr. eod. — 20. L. 7. supr. ad leg. Corn. de falsis. — 20. L. ult. D. h. t. — 21. L. 9. L. 18. § 4. D. eod. — 22. L. ult. infr. eod. — 23. L. 10. infr. de dignitat. L. 16. infr. h. t. — 24. L. 3. D. de veteranis. — 25. L. 16. infr. h. t. — 26. L. 9. § 11. D. de penis. — 26. L. 2. § 2. D. de decurionibus. — 27. L. 15. infr. h. t. — 28. L. 10. supr. L. ult. infr. L. 1. § 6. L. 2. L. 6. in fin. L. 17. § 2. D. eod. — 29. L. 5. D. eod. — 30. L. 12.

cidisse socium [suum] dicatur, interrogari possit. — S. 3 kal. Maji *Heracleæ*, AA. CONSS.

14. Idem, AA. et CC. Constantio.

Servos non solum pro dominis, sub quorum dominio sunt constituti, sed nec pro his, quorum antea fuerunt, interrogari posse constat. — S. 8 id. april. CC. CONSS.

15. Idem, AA. et CC. Maximo.

Interrogari servos de facto suo³⁰, non solum in criminali causa, sed etiam in pecuniaria (veluti quando per eos depositi, vel commodati nomine, vel aliis causis legibus cognitibus res aliis præstitæ sunt) posse, non ambigitur. — S. 3 id. april. CC. CONSS.

16. Imp. VALENTIN. VALENS et GRATIANUS AAA. ad Antonium P. P. Galliarum.

Decuriones³¹ sive ob alienum, sive ob suum debitum exortes omnino earum volumus esse penarum, quas fiduciarum et tormenta constituunt. Quod quidem capitale iudici erit, si in contumeliam ordinis exitumque tentetur. Majestatis³² tantummodo reos, et (quæ nefanda dicta sunt) concios, aut molientes ex ordine municipali, maneat tam cruenta conditio. — Dat. 18 kalend. octobr. *Treveris*, VALENTE 5 et VALENTINIANO AA. CONSS. 376.

17. Imp. ARCAD. et HONORIUS AA. Messalæ P. P.

Nihil sibi deflectens a justitia indignatio cognitorum, nihil venalis³³ exigentium terror in eas, quæ aut innocentia securæ, aut principali sunt honore munitæ, intelligat licere personas, ad inferendas injurias corporales: habeat hanc mercedem laboris multorum munerum testimoniis commendata devotio. Idemque et si munera decurionatus³⁴ quis deposuerit: nam et ipse propter pristinam dignitatem questionem non patitur. — Datum 12 kal. septembr. THEODORO V. C. CONSS. 399.

18. Imp. JUSTINIANUS A. Demostheni P. P.

De tormentis hæreditariorum³⁵ servorum sancimus nullo discrimine secundum anteriores leges et constitutiones interposito, sive de jure hereditatis aliqua moveatur inter heredes questio, sive de corporibus tantum hereditariis, sive de utroque eorum: servos de corporibus tantum hereditariis interrogari, et licere servos eos tantummodo, qui res gerendas detinent, sive in servitute relicti sunt, sive libertatem adipisci per ultimam testatoris voluntatem præcepti sunt, in questionem rerum hereditariarum deduci, et ex his ea, quæ occultata sunt, revelari: prius tamen sacramento³⁶ super his a nobis statuto, præstando. — Dat. 18 kal. octobr. *Chalcedone*, DECIO V. C. CONSS. 529.

TIT. XLII.

DE ABOLITIONIBUS¹.

1. Imp. DIOCLET. et MAXIM. AA. et CC. Paternæ.

Præses provinciæ si perspexerit abolitionem ad omnia crimina, quæ mota sunt, pertinentem a se impetratam: ne semel finita instaurentur, intercessione auctoritatis suæ prospiciet. Supplicatione vero porrecta nutui principali, præfata abolitione sopitum crimen ab² eadem persona revocari potest. — P. P. kal. dec. DIOCLET. et MAXIMIANO AA. CONSS. 287.

2. Imp. CONSTANTINUS A. ad Januarium.

Abolitio presentibus partibus causa cognita non a principe, sed a competenti iudice postulari debet: id est, si per errorem³ seu temeritatem, seu calorem ad accusationem prosluerit: hoc enim accusator explanans, abolitioni locum faciet. Sin autem per deceptionem, vel pecuniis a reo corruptus ad postulandam abolitionem venit: redemptæ miserationis vox minime admittatur: sed adversus nocentem reum inquisitione facta pena competens ingeratur. Hi autem, qui suam suorumque injuriam defendunt, et qui cognatos suos in accusationem deducunt: omnimodo abolitionem petere non prohibentur. — Dat. 16 kal. decembr. *Serdica*, CONSTANTINO A. 5 et LICINIO CONSS. 519.

3. Imp. VALENTIN. et VALENS AA. ad Probum.

Fallaciter⁴ incusantibus accusationis abolitio non dabitur. Sin autem

supr. L. 1. § 2. D. eod. L. 8. supr. de testib. L. 7. D. de prolat. — 31. L. 11. in fin. supr. L. 17. in fin. infr. h. t. L. 35. infr. de decur. L. 10. infr. de dignitat. — 32. L. 10. § 4. D. h. t. L. 5. L. 4. supr. ad leg. Jul. majest. — 33. L. 7. supr. quando provocare. — 34. L. ult. D. de decur. L. 16. supr. h. t. — 35. L. 15. supr. eod. — 36. L. 1. supr. de iurejur. propter columnam.
 Tit. XLII. — 1. Lib. 48. D. 16. L. 16. supr. ad leg. Jul. de adult. L. 15. D. de jure fisci. — 2. L. 5. § ult. D. de accusat. L. 4. in fin. D. ad SC. Turpil. L. 1. infr. tit. prox. — 3. L. 10. D. de judic. L. 15. D. de jure fisci. — 4. L. 9. infr. de columnam.

